

Dosarul nr. 2ra-1325/2022
2-19188495-01-2ra-19092022

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Criuleni (S. Caraman)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malii, V. Cotorobai, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Cibric,
reprezentat de avocatul Arcadii Crainic,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Cibric
împotriva Mariei Cibric cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 noiembrie 2019, Mihail Cibric a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Mariei Cibric cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de
23000 de lei cauzat în urma declanșării incendiului, cât și a pagubei materiale
cauzate camerelor locative nr. 2 și nr. 6 și a coridorului 1 „a”, amplasate în a doua
jumătate a casei din xxxx, care îi aparține cu drept de proprietate și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, locuiește împreună cu Maria Cibric în casa
amplasată în xxxx, care a fost partajată egal. La 03 octombrie 2019, aproximativ ora
12:25, Maria Cibric, care este proprietar a ½ din casă și locuiește cu feciorul bolnav
de xxxx, xxxx, născut la xxxx, invalid din copilărie și care necesită îngrijire și
supraveghere din partea altei persoane, se afla în vizită în s. xxxx. Între timp, Maria
Cibric a primit un apel telefonic de la fiul Xxxx, care la acel moment se afla acasă
și a informat-o precum că arde bucătăria.

A relevat că, Maria Cibric întorcându-se a depistat, că arde casa, apelând la
ajutorul pompierilor. Potrivit încheierii tehnico-incendiare din 03.10.2019, focarul
incendiului a fost depistat în interiorul bucătăriei, iar motivul incendiului a constituit
nerespectarea regulilor de exploatare a instalațiilor cu gaze, cu gaz lampant, cu
benzină și alte instalații. Prin aceiași încheiere tehnico-incendiară din 03.10.2019 a
fost constatat, că aproximativ 70% din întreaga locuință a fost distrusă de flăcări.

A susținut reclamantul că, în urma incendiului provocat din vina Mariei Cibric,
care nu și-a îndeplinit în mod corespunzător obligațiunile asumate și l-a lăsat fără
supraveghere pe feciorul bolnav de xxxx, xxxx, care necesită îngrijire și

supraveghere de altă persoană, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 23 000 de lei. În timpul incendiului i-au fost deteriorate un dulap la prețul de 10 000 de lei, un frigider la prețul de 5 000 de lei, un aragaz la prețul de 3 000 de lei, o mașină de spălat la prețul de 5 000 de lei, în total 23 000 de lei.

A mai relatat că, i-au fost deteriorate camerele locative nr.2 și nr.6, coridorul 1 „a”, care necesită reparație capitală.

Intenționând de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, la 14.11.2019 a expediat în pârâtei adresare prin care a solicitat achitarea benevolă de către Maria Cibric a prejudiciului material cauzat în urma declanșării incendiului, evaluat la suma de 23 000 de lei, cât și să-i fie efectuată reparația capitală a odăilor care au avut de suferit pe urma incendiului.

Ulterior, prin cererea suplimentară depusă la 30 decembrie 2019, reclamantul a susținut integral temeiurile de fapt și de drept invocate în cererea inițială de chemare în judecată și a majorat cuantumul pretențiilor, solicitând să fie încasat de la Maria Cibric cu titlul de prejudiciu material cauzat în urma incendiului suma de 33 000 de lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1 000 de lei, cât și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3 000 de lei.

La 22 iunie 2020, avocatul Arcadii Crainic în interesele reclamantului, a depus cerere de modificare a pretențiilor, motivând că Mihail Cibric a suportat diverse cheltuieli materiale, raportate la reparația părții din casă de ½ cotă-parte. Astfel, reclamantul a solicitat încasarea de la Maria Cibric prejudiciu material cauzat în urma incendiului în mărime de 51 850 de lei, cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1 000 de lei, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice în mărime de 3 000 de lei, încasarea prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor ilegale ale pârâtei în mărime de 90 000 de lei.

Ulterior, la 30 octombrie 2020, avocatul Arcadii Crainic în interesele reclamantului, a depus altă cerere de concretizare a pretențiilor, majorând pretențiile materiale și solicitând încasarea din contul Mariei Cibric a prejudiciu material în mărime de 56993 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1811 de lei, încasarea cheltuielilor de acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 de lei, încasarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 90 000 de lei.

Prin hotărârea din 04 ianuarie 2021 a Judecătorei Criuleni, sediul Criuleni, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Cibric împotriva Mariei Cibric cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Cibric Mihail și a fost menținută hotărârea din 04 ianuarie 2021 a Judecătorei Criuleni, sediul Criuleni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că la caz nu au fost administrate probe din care să rezulte fără echivoc legătura causală dintre cuantumul prejudiciului material pretins și fapta prejudiciabilă săvârșită cu vinovăție de către Cibric Maria.

La caz, conform contractului de muncă, Maria Cibric, avea regimul de muncă stabilit de luni până vineri de la ora 08:00 până la ora 17:00, cu pauză de masă între ora 12:00 – 13:00, iar potrivit încheierii tehnico-incendiare, incendiul a avut loc la ora 12:30, când Maria Cibric avea pauza de masa, prin urmare aceasta în timpul pauzei de masă nu presta activitatea pentru care a fost angajată și nu-și îndeplinea sarcinile și atribuțiile sale.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat lipsa elementului definitoriu al răspunderii delictuale și anume vinovăția Mariei Cibric, în condițiile în care, obligația acesteia conform art. 2010 alin. (1) din Codul civil nu poate surveni, dânsa fiind în pauză de masă.

Fiind determinată lipsa cauzării prejudiciului material de către Cibric Maria, este temeinică concluzia privind imposibilitatea încasării de către Mihail Cibric a prejudiciului moral, fiind neprobată și neîntemeiată.

Instanța de apel a conchis că apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță.

La 27 iulie 2022, Mihail Cibric, reprezentat de avocatul Arcadii Crainic, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi privind admiterea acțiunii (f.d. 52-56, vol. II).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 09 iunie 2022.

La 13 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 50, vol. II).

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de Mihail Cibric, reprezentat de avocatul Arcadii Crainic la 27 iulie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 20 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 63, vol. II).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mihail Cibric, reprezentat de avocatul Arcadii Crainic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mihail Cibric, reprezentat de avocatul Arcadii Crainic.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh